

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

219 WET van 4 juli 1957 tot overbrenging kraamgelduitkering van Ziektewet naar Ziekenfondsenbesluit.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is gebleken de kraamgelduitkering over te brengen van de ziekengeldverzekering naar de ziekenfondsverzekering;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Artikel 4 van het Ziekenfondsenbesluit¹⁾ wordt gelezen als volgt:

„Artikel 4

Voorwerp der verzekering is geneeskundige verzorging, alsmede kraamverzorging of kraamgeld bij bevalling.”.

Artikel II

Na artikel 5 van het Ziekenfondsenbesluit wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 6

De weduwe, wier bevalling plaats vindt binnen driehonderd dagen na het overlijden van haar echtgenoot, die op de dag van zijn overlijden behoorde tot de in artikel 3 bedoelde personen, heeft tegenover het ziekenfonds, waarbij hij laatstelijk was aangesloten, aanspraak op kraamverzorging of kraamgeld bij bevalling, zulks op de voet van het bepaalde krachtens artikel 4, tenzij zij zelf daarop uit hoofde van een eigen ziekenfondsverzekering aanspraak kan doen gelden.”.

Artikel III

De volgende bezettingsregelingen vervallen:

a. Het besluit van de secretarissen-generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 29 september 1942 tot wijziging van de Ziektewet (*Verordeningenblad* 1942, No. 109).

b. Het besluit van de secretarissen-generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 25 september 1943 tot wijziging en aanvulling van de Ziektewet (*Verordeningenblad* 1943, No. 91).

c. Het besluit van de secretarissen-generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 25 september 1943 betreffende uitkering van kraamgeld in gevallen, waarin daarop krachtens de Ziektewet geen aanspraak bestaat (*Verordeningenblad* 1943, No. 92).

d. Het besluit van de secretarissen-generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 23 maart/29 april 1943 tot uitvoering van artikel 3, tweede lid, van hun besluit van 29 september 1942 (No. 109/1942) tot wijziging der Ziektewet (*Stct.* 1943, 147).

e. Het besluit van de secretarissen-generaal van de Departementen van Sociale Zaken en van Financiën van 2 november 1943 tot wijziging van hun besluit van 23 maart/29 april 1943 tot uitvoering van artikel 3, tweede lid, van hun besluit van 29 september 1942 (No. 109/1942) tot wijziging der Ziektewet (*Stct.* 1944, 51).

Artikel IV

a. Het Koninklijk besluit van 30 november 1945, *Stb.* F 304, houdende tijdelijke verlenging van de regeling inzake

¹⁾ VB 160/1941 (*Stb.* 1941, S 804), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 1952 (*Stb.* 132).

het van Rijkswegen verstreken van bijzondere toeslagen op bepaalde sociale verzekeringsrenten en van kraamgelden, wordt ingetrokken.

b. De wet van 28 december 1946, *Stb.* G 420, tot bekrachtiging van het Koninklijk besluit van 30 november 1945, *Stb.* F 304, wordt ingetrokken.

Artikel V

a. Het zevende lid van het ingevolge het Koninklijk besluit van 22 september 1952, *Stb.* 474, tot 29 vernummerde artikel 37 der Ziektewet¹⁾ vervalt.

b. Artikel 73 der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„Artikel 73

Beroep staat open:

a. van de vaststelling der premies voor de werkgever;

b. van de bepaling van het ziekengeld, van de weigering om ziekengeld uit te keren en van de beslissing betreffende staking of vermindering der uitkering, voor de verzekerde, alsmede voor degene voor wiens rekening de verzekerde, die naar het oordeel van de bedrijfsvereniging geen kostwinner is, is opgenomen in een inrichting voor zieken of in een gesticht. Indien het beroep betreft een beslissing, waarbij het ziekengeld geheel of ten dele is geweigerd wegens overtreding der controlevoorschriften, kan het ook worden ingesteld terzake, dat er tussen de weigering van het ziekengeld en de gepleegde overtreding onevenredigheid bestaat;

c. van de beslissing, waarbij een verzoek tot toelating tot het sluiten van een vrijwillige verzekering, als bedoeld in artikel 64, eerste lid, of artikel 65, is afgewezen.”.

c. In de laatste volzin van artikel 84 der Ziektewet vervallen de woorden: „of tot de in artikel 29, zevende lid, bedoelde uitkering”.

d. Artikel 85, tweede lid, der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„2. De aanspraak op toekenning van ziekengeld verjaart door verloop van negen maanden.”.

Artikel VI

1. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel: „Wet overbrenging kraamgelduitkering van Ziektewet naar Ziekenfondsenbesluit”.

2. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 4 juli 1957.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

J. G. SUURHOFF.

Uitgegeven de negende juli 1957.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 56/57, 4618; Hand. II 56/57, bladz. 3914—3918;
Bijl. Hand. I 56/57, 4618; Hand. I 56/57, bladz. 3471.

¹⁾ *Stb.* 1913, 204, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 maart 1957 (*Stb.* 117).